

[Ole Espersen]

Vi har haft en lang debat om disse formuleringer i udvalget, og jeg synes, det er nok så væsentligt, at vi får fastslået, ganske som hr. Hagen Hagensen kunne gøre det for et øjeblik siden, at der ikke er hæftet navne på disse påtaler.

Det er klart, at når man siger, at der er begået fejl i arbejdsministeriet, så er der nogle, der bærer det formelle ansvar for disse fejl, men ikke ansvar i den forstand, at vi har kunnet konstatere, at der f.eks. er handlet i strid med ministeransvarlighedsloven. Det går jeg ud fra at hr. Bernhard Baunsgaard er enig i. Vi har ikke konstateret, at der er handlet i strid med ministeransvarlighedsloven. Havde vi givet en påtale for et vildledende svar, så var det det samme som at konstatere, at der var handlet i strid med ministeransvarlighedsloven. Har vi konstateret det i det udvalgsarbejde, som vi har deltaget i begge to?

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

I et parlamentarisk demokrati er der ingen diskussion om, at ministeren bærer det fulde ansvar i forhold til folketinget. Det er det, der er fastslået. Ministrene var henholdsvis hr. Svend Auken og fru Grethe Fenger Møller.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Jeg forstod ikke hr. Bernhard Baunsgaards seneste bemærkning om, at en minister bærer det fulde parlamentariske ansvar i forhold til folketinget. Det er klart, at ministeren har ansvaret for, at der ikke handles i strid med de pligter, en minister har. Disse pligter er formuleret i ministeransvarlighedsloven og den øvrige lovgivning, herunder straffeloven, og jeg spørger igen: har nogen arbejdsminister efter den undersøgelse, udvalget har foretaget, og den betænkning, der er afgivet, handlet i strid med sit ansvar i forhold til ministeransvarlighedslov, grundlov, anden lovgivning, herunder straffeloven? Det var mit spørgsmål, ikke, om ministeren bærer et formelt ansvar. Det er klart, at det gør ministeren.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Uden at der i hr. Bernhard Baunsgaards seneste indlæg er kommet noget nyt frem, lige så lidt som i de foregående vedrørende de ting, hr. Bernhard Baunsgaard har sin egen opfattelse af – og den er der vist ingen der kan tage fra ham – skal jeg blot sige, at det jo er menneskeligt at fejle, men det er tåbeligt at fortsætte i vildfarelsen. Errare humanum est, sed in errore perseverare turpe est.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg går jo ud fra, at dette med at fejle, errare, var rettet til de to arbejdsministre, for det var jo ikke den eneste gang, de to ministre gjorde sig skyldige i disse fejltagelser. Selvfølgelig kunne ministeren have sikret sig, at det var tilstrækkeligt svar, hvis ministeren – hvad enten det var hr. Svend Auken eller fru Grethe Fenger Møller – havde spurgt sine embedsmænd: nu er det vel fuldstændig fyldestgørende svar?

Jeg går ud fra, at den tidligere justitsminister kom til at fortale sig, når der blev talt om vildledende svar. Så langt er hverken Niels Larsen eller udvalget gået. De er ikke fyldestgørende, men ligefrem vildledende – nej, så langt går vi ikke.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Hr. Bernhard Baunsgaard har ved et par lejligheder og også her i folketinget i dag – ganske vist med en bisætning om, at det nok ikke var et ordret citat – sagt, at man ved en given lejlighed i arbejdsministeriet diskuterede, hvor lidt man kan nøjes med at svare folketinget på dette spørgsmål.

Det er umuligt, når man læser beretningen igennem, at finde det ordvalg noget sted. Man har diskuteret, om man skulle tage en yderligere oplysning med om en arbejdsgruppe – det havde man ikke nogen som helst forpligtelse til – men når man gengiver det som en diskussion om, hvor lidt man kan nøjes med at svare folketinget, giver man indtryk af, at man har siddet og prøvet at lure lidt og snyde lidt og vildlede lidt.

Lad mig sammenfattende stille spørgsmålet for tredje gang: ligger der i udvalgets ar-